Ч. 43. Четвер 10 марта (25 лютого) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Нове російске розпоряджене про неросийскі товариства. — З Балкану.

На вчерашнім засіданю палати послів по промові п. Корошеца в дискусиї над фінансовими законами, промавляв німецкий аґрарієць п. Дам і критикував державні предложеня. Бесідник противний податкови від горівки, бо під тим взглядом державне предложенє викликало в рільничих краях оправдані побоювання, хоч — признає бесідник — помимо наміреного підвисшеня податку, австрийский податок від горівки не буде ще найвисший. Відтак обговорював димісию міністра Шрайнера і полемізував з дром Крамаржем.

П. Реннер, социяліст, заявив, що палата не може займати ся подробицями предложених фінансових законів, бо не знає, котрі предложеня правительство піддержує, а котрі возьме назад. Сторонництво єго буде противне предложеням.

П. Редліх, німецкий поступовець, полемізує з бесідою Реннера. Закидає социяльним демократам, що труди сполучені з ухвалюванєм нових податків спихають на сторонництва буржуазийні, самі же лиш займають ся критикою.

П. Ґрос, дикий, промовляв против спіритусового податку, котрий накладає тягари на найбіднійше населенє особливо в Галичині, котрій належить ся іменно поміч правительства.

По промові п. Бельоглявка дискусию перервано і приступлено до наглячих внесень.

Слідуюче засіданє нині рано.

Недавно російский міністер внутрішних справ і предсідник ради міністрів П. А. Столипин розіслав всім ґубернаторам такий наказ, котрий на вічну намять про „конституцийну Росию“ треба оповістити.

„Після виданя височайше затверджених правил про товариства й спілки, серед инородческих елементів, що населяють Росию, почав ся особливий рух до культурно-просьвітного розвитку окремих народностий на ґрунті розбудженя вузкої національно-політичної самосьвідомости і заснованя з сею метою цілої низки товариств з найріжнійшими назвами, що мають своїм заданєм обєднати инородческі елементи на ґрунті їх виключно національних інтересів. Ставляючи собі такі заданя, ті товариства, безпечно, зміцнюють основи національного відокремленя і ріжниці і через те, треба признати, що они загрожують спокоєви і безпечности громадяньства, як се й пояснив і Правит. Сенат в цілім ряді своїх постанов. Рахуючись з тим міністер внутрішних справ уважає, що заснованє подібних товариств на підставі п. 1 ст. 6 закона 4 марта 1906 р. не можна допускати і наказує ґубернаторам, щоби при оціненю просьб про реґістрацию всіляких инородческих товариств, в тім числі українських і еврейских, незалежно від тої мети, яку они собі ставлять, місцеве в справах про товариства присутствіє кождого разу в подробицях обміркувало питанє про те, чи не ставить собі яке товариство зазначені висше домаганя і коли то буде визнане, то сейчас відмовляти в реґістрациї їх статутів на точній основі зроблених правит. сенатом вказівок. Разом з тим ґубернатори повинні в сей час пильно познакомити ся з діяльностю вже дозволених инородческих товариств і в потрібних випадках знимати заведеним чином питанє про їх скасованє“.

Наслідки сего нового указу виявили ся небаром, бо на основі єго порозвязували російскі власти кілька українських, польских і жидівских товариств.

В грецкій краї наступив зворот наслідком сего, що парлямент принняв внесенє в справі ревізиї конституциї 150 голосами против 11.

---

23)

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Марриятa.

(Дальше).

Той вітер і напрям, в якім плила тратва, віддалювали їх вправді від цілечнини; але они не могли инакше зробити і Франціско з вдячностию хвалив Провидінє, що они могли заосмотрити ся в достаточну скількість поживи і води, так що не потребували побоювати ся недостатку, хочби їх вітер і кілька днів гонив по мори. Вітер віяв безпастанно і ніс їх скоро наперед; тепер они перепливали залив Бенін. Погода була хороша, площа моря гладка; громади літаючих рибок піднимали ся з води і богато їх падало на тратву, що плила все в північнім напрямі.

Так плив Франціско з своїми муринами чотирнацять днів по безмежнім океані, а на овиді не можна було нічого добачити. День за днем мали они все один і той самий, сумовитий вид, нічого крім неба над собою і воду навкруги, як око засягло. Після обчисленя Франціска не мусіли бути далеко від землі. Вкінци пятнацятого дня побачили они в північнім напрямі два вітрила.

Серце Франціска стрепенуло ся з радости і вдячности для Всевишного; він не мав дальповідів, аби лїпше розглянути кораблі і тому пустив ся просто до них. Перед смерком міг він розпізнати, що перед ним плив корабель а за ним шунер.

Коли Франціско ще приглядав і губив ся в здогадах, які то можуть бути кораблі, опустило ся сонце вже так низько, що сховало ся за туловища кораблів. Коли оно відтак зовсім сховало ся за овид, представила ся будова кораблів і їх вигляд на кілька хвиль незвичайно виразно. Не могло бути вже ніякого сумніву. З цілковитою певностию розпізнав Франціско в шунері „Местника“. Першою єго гадкою було тепер дати ся віднести вітрови, против котрого они доси плили, далеко від небезпечного сусідства і вже хотів перед тратви знов повернути на північ. Але лиш коротку хвилинку надумував ся і прийшов вскорі до иншої постанови; велів звинути вітрила, аби єго не побачено і уважно слідив, як довго було ще ясно, за рухами обох кораблів. Що корабель був занятий і що єго занятє було сполучене зі звичайним диким насильством, не підлягало сумнівови.

Тратва була може чотири милї віддалена від кораблів і саме вже губили ся єму з очий, коли нараз побачив він, що шунер, розпустивши всі щоглі, поплив скоро на захід. Франціско пізнав, що тепер не потребує боятн ся, аби єго з шунера побачили. Тому розпустив на ново свої щоглі, в надії, що зможе доплисти до корабля і з наміром дістати ся на єго поклад, колиб єго спід не був передіравлений і відтак поплисти на нім до найблизшої пристани на африканьскім побережи.

Ледве тратва почала плисти в напрямі корабля, коли на небі появила ся луна і Франціско здогадав ся, що розбишаки мусіли підложити огонь на корабли. Тепер видавало ся непотрібним плисти дальше до корабля; знов задумав Франціско перед тратви справити на північ, коли єго знанє незвичайної лютости розбишаків привело єго на думку, що они могли кількох нещастних полишити на корабли, аби ті найшли смерть в полуміни.

Тому плив він дальше до корабля і глядів на горіючий корабель; сила полуміни росла, полумінь піднимала ся по щоглах в гору і обхоплювала одно вітрило за другим. Вітер був досить сильний і корабель обернено в сторону вітру, з чого Франціско набрав пересьвідченя, що на корабли мусіли бути люди.

Спершу корабель віддалював ся від тратви, але коли єго вітрила згоріли одно по другім, зменшила ся єго скорість і по годині був вже Франціско коло задного кінця корабля.

Корабель від свого переду аж до головної щоглі представляв одну горіючу масу; полумінь добувала ся з під передного покладу, піднимала ся повисше низших щоглів і кінчила ся величезним стовпом диму, який вітер гнав наперед корабля. Середний поклад був ще вільний від огня, але й тут горячо було так велике, що залога зібрала ся на заді корабля на висшім покладі. Тут одні живо говорили розмахуючи руками, другі стояли в німій розпуці, бо розбишаки в своїй зьвірскій лютости попищили і покидали в море всі човна, аби зробити людям неможливою утечу.

Ясність, яка розходила ся від горіючого

Президент міністрів Драґуміс, мотивуючи внесене, заявив, що в краю панує спокій. Проводирі руху з 28. серпня м. р. не виступали ані против конституциї, анї против династиї, лише бажали здійснити внутрішні реформи. Сам король, все горячий покровитель конституциї, заявив в часї принятя парляментарного бюра, що одиноким виходом з теперішного положеня є скликанє ревізийних зборів. Неусправедливлені суть обави, що народні збори можуть перемінити ся в конституанту. Вкінци заповів президент міністрів, що народні збори будуть скликані на 14. вересня с. р.

В Білгородї панує незвичайна радість, бо король Петро, якого уникали доси всї держави з огляду на спосіб, в який він здобув собі сербску корону, буде принятий на дворі в Петербурзї. Особливо президент міністрів Пасич радує ся; він заявив в посольських кругах, що є се сатисфакция для Сербії тим більше, що подорож буде мати полїтичний характер. Невдовзї відвідає король Петро Рим і Царгород. На питанє, що думають у Віднї про ту подорож, заявив Пасич, що нїчого офіцияльного не знає; суть лиш голоси печати і то злосливі. „В кождім разї їдемо, мої панове!“ закінчив Пасич.

Новинки.

Львів, дня 9 марта 1910.

— **Є. Е. ВПреосьв. Митрополит** гр. Шептицкий був онодї на авдиенциї у Є. В. Цїсаря, а дня 3 с. м. гостив у Архікн. Кароля Стефана в Живци.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував в етатї гал. Прокураториї скарбу провізоричного концпіста дра Зигм. Лісовского концпістом Прокураториї скарбу. — П. Намістник іменував в етатї львівскої дирекциї поліциї канцелїста поліциї, Віктора Тота, офіцпялом поліциї.

— **Тов. укр. викладів ім. П. Могили** уладжує в Золочеві в марти і цьвітни с. р. популярно-наукові виклади. 1) Недїля, 13 марта: П. Карманьский: „Етичний проблєм в найзамітнїйших его формах“. 2) Недїля, 20 марта: др. К. Танячкевич: „Розвиток чоловіка і его походженє“. 3) Недїля, 3 цьвітня: І. Кокоруда: „Архітектура старинних Греків і Римлян“ (з сьвітляними образами). 4) Четвер, 7 цьвітня: В. Пачовский: „Про Мазепу“. 5) Недїля, 10 цьвітня: о. Е. Громницкий: „Про Будаїзм“. 6) Недїля, 17 цьвітня: др. І. Раковский: „Расовість Українцїв“. 7) Пятниця, 22 цьвітня: П. Карманьский: „Штука зі специяльним увзглядненем модернїзму“. Виклади відбувати-муть ся в сали тов. „Родина“. Вступ 20 с., ученики, міщани й селяни 10 с. Початок точно о годині 6 вечером. Чистий дохід призначений на будову бурси „Просьвіти“ в Золочеві.

— **З тов. сьв. Петра у Львові.** На остатних загальних зборах членів Тов. ім. сьв. Петра, які відбули ся дня 2 лютого с. р. під проводом о. сов. І. Черепашиньского по удїленю уступаючому видїлови абсолютори вибрано новий видїл, котрий уконституував ся в сей спосіб: о. митрат Туркевич Лев голова, о. др. Жук Йосиф містоголова, о. Давидович Н. секретар, о. Паньківский скарбник, о. др. Яремко Дм. контрольор, оо. Стефанович Ан., др. Мишковский Т., Рудович Н., Лициняк В., члени видїлу а оо. Гургула В., Левицкий Яр., Лиско В. і Редкевич Амв. їх заступники.

З чистого доходу за рік 1909 призначено квоту 13.500 К до роздїлу на запомоги убогим гр.-кат. церквам. В виконаню сего рішеня Видїл Тов. розписує отсим конкурс на тї запомоги з реченцем до 20 марта с. р. Прошеня виготовлені урядом (комітетом) парох. а законкомітовані дотичним урядом деканальним з докладним означенем висоти, рода і цїли, на яку тая запомога має бути ужита, належить предложити видїлови, найлучше в дорозї через Митр. Консисторию. Прошеня внесені після визначеного реченця не будуть могли бути увзглядненї.

— **Напад на віз почтовий.** Тамтої ночи на дорозї коло Збоїск за Жовківскою рогачкою около 11 год. напало 5 незвістних доси розбишаків на 2 вози почтові, їдучі до Жовтанець. Напастники побили почтилїонів і зрабували 7 посилок почтових. Були то пуделка, в котрих містили ся суконї і капелюхи дамскі. В справі сїй веде ся енерґічне слїдство, але розбишаків не удало ся й доси вислїдити.

— **Др. Люеґер близький смерти.** Після вчерашних вістий, які наспіли вечером з Відня, др. Люеґер вже конає, а житє его числять лиш на години. Лежить зовсім непритомний, а конанє розпочало ся вчера в полудне. В полудне явив ся у недужого др. Найсер, але не міг вже нїчого порадити, бо велка поміч лїкарска не поможе. Недужий не відзискає вже притомности а смерти сподївають ся нинї. Вчера по полудни мало відбути ся засїданє ради міста. По відкритю засїданя віцебурмістр подав радним до відомости грізний стан недужого і засїданє закрито на знак жалоби.

— **Дрібні вісти.** В Раві руській відбудуть ся в понедїлок дня 14 марта сходини членів філії „Сїльского Господаря“ в домі Франка при улици Магерівскій о годинї 2 по полудни. Виклад з рільництва о значіню азоту в ріли. — Земельний банк гіпотечний містить ся в будинку „Днїстра“ від сторони ул. Підвале ч. 7 на 1 поверсї. Вчера по полудни витягано по окремо до того зробленім рштованю крізь вікно величезну вертгаймівску касу американьскої системи, що викликало на улици велике збіговиско. — Вінчанє п. Петра Остапа Глиньского, укінч. богослова, з панною Марпею Алїцею Кмициkевичівною відбуло ся дня 6 с. м. в Фразї. Замість розсилки повідомлень новоженцї зложили 100 К на прив. руску гімназию в Рогатинї. — Самоубийник, котрий онодї в пасажу Гавсмана — як ми то вже доносили — відобрав собі житє, називав ся Йосиф Сава і був диетарем маґістрату але недавно тому стратив посаду. Самоубийник мешкав при ул. Личаківскій ч. 33, мав 20 і кілька лїт і був сином управителя маєтностий гр. Потоцкого. — В палатї справедливости в Парижи арештовано лїквідатора Дієза (Duez), котрий при лїквідациї церковних і монастирских маєтностий спроневірив 4 мілїони франків а при иншій лїквідациї мілїон франків. Вивчив ся мабуть від російских чиновників.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля Каси ощадности). Початок о год. 7½ веч. Білети продає раньше на всї тоті вистави „Народна Торговля“, а в день представленя від год. 6 вечером каса театру.

В четвер дня 10 марта с. р. „Панна штукарка“, жарт в 3 діях А. Володского.

— **Ще про справу Гофріхтера.** Вчерашний „Fremdenblatt“ пише: Один із найдивнїйших кримінальних случаїв добігає остаточно до вияснення. **Власть войскова, яка веде слїдство, знає, в який спосіб Гофріхтер роздобув собі отрую.** В справі Гофріхтера нема вже загадочности. В переловлених листах Гофріхтера писав він часто до свояків, щоби вуйко В. в Ф. не зізнавав нїчого. Отже показало ся, що тим вуйком єсть аптикар Вільгельм Аппель в Фрайденталь. Отже зроблено зараз ревізию в аптицї і показало ся, що той аптикар записував точно всї отруї, які купував і продавав, але при вписах циянкалї показали ся недостачі. Коли Аппеля спитали, де подїло ся тото записане а не продане циянкалї, він сказав, що оно зіпсувало ся і що він закопав его в своїм огородї. Власть слїдча припускає, що то неправда і що він то циянкалї післав був Гофріхтерови разом з иншими річами.

Також і зізнанє его жінки, з котрого виходило, що Гофріхтер попалив тоті пуделочка, котрі накупив був, щоби зробити їй несесерку, показало ся неправдивим. Перед кількома днями переслухали єї три години і їй відчитали весь материял доказовий. То єї так було страшенно пригнобило, що она вже не мала відваги обставати при своїх давнїйших зізнанях.

Крім того вийшов на верх ще один важний момент, вказуючий на то, що Гофріхтер дїйстно спроваджував собі отруї. Спільник фірми паперової торговлї у Віднї, „Фрідль і Бавм“, п. Фрідль вичитав минулої недїлї в ґазетах, що Гофріхтер прибирав собі фальшиве назвиско доктора Галлєра і під тим назвиском казав собі присилати до Лїнцу отруї з полишенем на почтї. Єму тодї пригадало ся, що в его бюрі лежить від якогось часу посилка під адресою др. Галлєра, котру звернули з Лїнцу длятого, що там адресат не зголошував ся по відобранє посилки. Було то чотирограннє пуделочко з трохи грубшого картону, на котрім була виписана его фірма і слова „Взірцї без вартости“. Посилка та була надана у Віднї дня може 10. або 14. падолиста минулого року і перележала аж до половини лютого на почтї. По тім часї почта догадуючись, що посилку вислала фірма „Фрідль і Бавм“, звернула єї назад. Фірма однак не висилала тої по-

корабля, позволила людям на нїм добачити, як тратва Франціска наближала ся на їх ратунок і леде она опинила ся при заднїм кінци корабля, вже всї позлїзали на неї, то спускаючись линвами то по шнуровій драбинцї привязанїй до задного покладу.

За кілька хвиль і майже не промовивши слова, були всї на тратві і Франціско відбив тратву від корабля саме в хвили, коли полумінь вибухнула крізь вікна каюти і обхопила своїми язиками решту корабля.

Тратва, на котрій примістило ся тепер дванайцять осіб більше, поплила дальше на північ, а скоро уратованим подано трохи води, котрої они дуже потребували, одержав Франціско поясненє цїлої справи.

Корабель походив з Картаґени в полудневій Америцї і звідтам поплив з дон Куманом, богатим властителем великих посїлостий над рікою Маґдалена, до Лїсбони. Там відвідав він свояків і з Лїсбони вертав знов до полудневої Америки дорогою на Канарийскі острови, де мав також свої посїлости. Буря загнала его корабель на полудне і тут напав на него „Местник“. Однако позаяк був то дуже скорий вітриловець, утікав він кільканадцять миль, заки его розбишаки здогонили і здобули. Коли розбишаки займили его і найшли дуже мало, або зовсім нїчого дорогоцїнного, бо на кораблї були тілько річи, які дон Куманос забрав з собою для вигоди в дорозї, були они дуже озлоблені, що стрітив їх такий завід і зі злости та з мести за те порубали і поскидали в море човна, а відтак підпалили корабель та покинули его аж тодї, коли знали, що корабельна залога не зможе вже огня угасити. Так після наміру тих немилосердних опришків невинні люди мали найти смерть в огни або в водї.

Франціско вислухав оповіданя дон Кумана і розказав єму відтак, як опришки висадили его з шунера і які пригоди стрітили его опісля. Франціско старав ся тепер всїми силами або як найскорше добити ся до берега, аби одержати поміч від якого стрічного корабля. Число людий, що були тепер на тратві і дотеперішнє з ужите води і поживи, приневолили его зменшити денні порциї. Але остаточно по всїх его дотеперішних муках усьміхнуло ся й єму щастє. Четвертого дня по сполученю з дон Куманом показав ся на обрії корабель, котрий й сам побачив тратву. Корабель підплив і забрав Франціска разом з всїми, що були на тратві, на свій поклад. То був шунер, що віз на побережи Африки вимінну торговлю за золото і слонову кість.

На сьвітлї предложеня дон Кумана дав ся капітан шунера наклонити, що залишив власну дорогу і поплив впоперек атлянтийского океану до Картаґени в полудневій Америцї. Франціскови мало на тім зависїло, куди він поїде, а в дон Куманосї найшов він щирого приятеля.

— Ви спасли менї житє — сказав Іспанець — позвольте менї сплатити той довг; їдьте до мене і жийте там.

Позаяк Франціскови також сподобав ся дуже дон Куманос, то він приймив его предложенє. Они заїхали щасливо до Картаґени і звідтам поїхали дальше до посїлостий дон Куманоса над рікою Маґдалена.

(Дальше буде).

силки. Коли п. Фрідль заглянув до того пуделка, знайшов там друге кругле з написию „Отруя-сублімат“. Напись була виписана хорошим письмом, походячим очевидно з жіночої руки. П. Фрідль не отвирав вже того пуделка, лиш повідомив о тім полїцию і капітана-авдитора Кунца. То було минулого понедїлка рано. По полудни явила ся комісия у п. Фрідля і забрала посилку. Дальше слїдство викаже, чи в згаданім пуделочку єсть дійстно якась отруя.

— **Мала революция** вибухла в князївстві Монако, що числить 17.000 мешканцїв а всего 1.200 горожан. Мешканцї Монака зажадали конституциї. Коли князь відмовив авдиєнциї в тій справі, прийшло до демонстрациї а вислана до князя депутация заповіла, що як він не дасть конституциї, то населенє Монака не допустить до океаноґрафічної виставп. А що князь Монака єсть великий аматор океаноґрафії і робив солідні студиї в тій области, то перед такою погрозою уступив перед бажанєм своїх підданих. Установив комітет, зложений з 6 осіб, і він має заняти ся виготовленєм проєкту конституциї для своєї держави.

— **Бідний богач або богатий бідак.** З Копенгаґи доносять: В нужденній хатчині під кришею в найбіднїйшім заулку міста Копенгаґи мешкав від многих лїт давнїйший робітник Іван Карльзен, дивак, котрий з нїким не жив і жпвив ся лиш з того, що собі вижебрав. Перед кількома днями знайшли в тій комірчині вже лиш трупа: Карльзен повісив ся був. В письмі, яке полишив, написав, що відбирає собі житє з нужди, бо не має з чого жити; настали вже так тяжкі часи, що він навіть вижебрати нїчого не годен і длятого волить умерти. В комірчинї, де самоубийник мешкав, стояла лиш якась стара скриня, повна лахів, поломане крісло і старе дрантиве лїжко. То була й вся знадоба погибшого. Сусїди здивували ся не мало, коли явила ся судова комісия, списала всї тоті „меблї“ і запечатала помешканє. Небавком показало ся, що було причиною того. Брат помершого зажадав того, бо припускав, що жебрак укривав десь великі гроші в своїм помешканю. Оногди з припорученя суду перешукали аґенти полїцийні помешканє і знайшли під лахами в скрини дві книжочки каси ощадности, одну на 4000 а другу на 5000 даньских корон. Крім того знайдено в панчосї готівкою 1000 корон. Отже померший мав всего 10.000 корон майна і з тої „нужди“ відобрав собі житє. Бідний богач!

— **Злодії в царскій гробници.** Як вже звістно, подало було „Нов. Время“, що до царскої гробницї в Петропавловскім соборі добули ся стоячі там на вартї вояки і вкрали лиш срібний вінець з домовини царя Петра І. та закопали его на подвірю петропавловскої крізпости. Вість ся не конче імовірна, бо вояки стоячі на вартї не знайшли би преці на стілько часу, щоби могли добути ся до гробницї і виломити вінець а відтак і закопати его десь на подвірю, бо преці варта зміняє ся і остаточно стоїть під доглядом офіцирів. Скорше може бути, що крадежі допустили ся — як то доносять берлиньскі ґазети — чиновники низшої ранґи, котрі мали вкрасти не один але аж звиш двайцять вінцїв, поломали їх і попродали кусниями всїляким торговельникам стариною. Аже перед кількома роками пропали в подібний спосіб також срібні тарелї, що були зложені цареви Николаєви II. в дарунку в день его коронациї. Злодіїв і до нинї не викрито. Подібно стало ся й з теперішними і на дармо складав би хтось вину на вояків. Аже вже тепер ходить чутка, що крадежі допустили ся вже давнїйше войскові урядники, інтенданти, котрі вже давно пішли у відставку.

Телеґрами.

Відень 9 марта. З палати послів: По відчитаню внесків, між котрими єсть внесенє пос. Романчука і тов. в справі утвореня трибуналу виборчого, палата послів приступила до дальшої дискусиї над першим читанєм проєктів фінансових. Мінїстер фінансів др. Білиньский подав історию плянів фінансових.

Відень 9 марта. Король болгарский відїхав до Софії.

Відень 9 марта. Нинїшний рацїшний білєтин о станї здоровля дра Люеґера звучить: Теплота 38·7, живчик 92, слабий, віддих неправильний, в легких дає ся чути якийсь шелест, хвилями недобровільне віддаванє мочи: притомність щезла. До того додають дальше: Минулої ночи наставали знов перерви у віддиханю; притомність зовсім уступила. При штучнім кормленю настало часткове скріпленє. Ділапє серця щораз слабше.

Відень 9 марта. О 11 год. видано другий білєтин о станї здоровля дра Люеґера по візитї дра Найсера, котрий сконстатував дальше ослабленє. Віддих неправильний, хвилево не даючий добачити ся, але діланє серця можна ще сконстатувати.

Париж 9 марта. Анґлїйский король приняв грецкого князя Юрия.

Париж 9 марта. Президент Фалїєр зложив анґлїйскому королеви візиту, котра тревала пів години.

Петербург 9 марта. Часописи зазначують, що неприсутність Столипина підчас послїдної дебати буджетової в думі над етатом мінїстерства справ внутрішних була умисною манїфестацнєю легковаженя думи.

Константинополь 9 марта. „Енї Ґазета“ доносить, що мінїстерство маринарки постановило замовити два панцирники місточи 16.000 тон, котрі мають бути збудовані до 18 місяцїв.

Цїна збіжа у Львові.

дня 8-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·70
Жито	8·70	„	8·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	6·50	„	6·80
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	7·—	„	7·30
Бобик	6·80	„	7·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	75·—
Конюшина біла	70·—	„	80·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	23·—	„	26·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·$\underline{50}$, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·$\underline{30}$.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, **5·53**, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, **4·50**
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·$\underline{44}$, 6·$\underline{29}$*), 11·$\underline{55}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·$\underline{28}$, 6·13*), 11·$\underline{39}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·$\underline{15}$.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·$\underline{45}$.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·$\underline{53}$*), 6·32, 1·49*), 6·$\underline{50}$, 10·$\underline{54}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недонада. (Телефона ч. 527).